

§ 17. Zaświadczenia wystawiane przez spółdzielnię produkcyjną powinny być podpisane przez dwóch członków zarządu spółdzielni.

§ 18. Oświadczenia składane przez zainteresowanego powinny zawierać stwierdzenie świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań oraz podpis zainteresowanego. Własnoręczność podpisu zainteresowanego powinna być potwierdzona przez spółdzielnię lub oddział (inspektorat) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 19. Ustalenie, do jakiego typu należy spółdzielnia, następuje na podstawie wykazu spółdzielni sporządzanego corocznie przez organ rolny przydziuim rady narodowej.

§ 20. Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych bada i ocenia dowody na podstawie stanu faktycznego wynikającego z całokształtu sprawy i w razie wątpliwości, czy treść tych dowodów zgodna jest ze stanem faktycznym, lub w razie wątpliwości co do ich wiarygodności przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

§ 21. W postępowaniu o świadczenia uzależnione od stwierdzenia inwalidztwa zainteresowanego kieruje na badanie przez obwodową komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia oddział (inspektorat) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych po udowodnieniu przez niego wszystkich innych okoliczności niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń.

§ 22. 1. Jeżeli zainteresowany:

- 1) nie dołączył do wniosku dowodów z wyjątkiem dowodów mających wpływ na wysokość świadczeń, początkowy termin płatności renty oraz zawieszenie prawa do renty lub
- 2) bez uzasadnionych przyczyn nie zgłosił się w wyznaczonym terminie na badanie przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia —

oddział (inspektorat) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wzywa go pismem za zwrotnym poświadczeniem odbioru do przedłożenia dowodów w ciągu 2 miesięcy od daty doręczenia pisma lub do zgłoszenia się na badanie w nowo wyznaczonym terminie.

2. W razie nieprzedłożenia dowodów lub nie uzasadnionego niezgłoszenia się na badanie w nowo wyznaczonym terminie postępowanie ulega umorzeniu z dniem upływu wyznaczonego terminu, o czym oddział (inspektorat) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zawiadamia zainteresowa-

nego i spółdzielnię. Przedłożenie żądanych dowodów lub zgłoszenie się zainteresowanego na badanie po umorzeniu postępowania traktuje się jako nowy wniosek.

§ 23. Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję w sprawach świadczeń w ciągu 14 dni od daty wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji.

§ 24. 1. Decyzja powinna zawierać wskazanie rodzaju świadczenia, którego dotyczy, powołanie przepisów prawnych, na których jest oparta, oraz pouczenie o środkach prawnych.

2. Decyzja przyznająca świadczenia powinna ponadto określać wysokość świadczeń, sposób ich obliczenia, datę rozpoczęcia wypłaty i termin płatności renty oraz pouczenie, o jakich okolicznościach rencista obowiązany jest zawiadomić organ rentowy.

3. Decyzja odmowna powinna zawierać faktyczne i prawne uzasadnienie odmowy.

§ 25. Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zawiadamia spółdzielnię o sposobie załatwienia zgłoszonego wniosku.

§ 26. Przy wypłacaniu świadczeń członkom spółdzielni, ich rodzinom i domownikom stosuje się zasady ustalone dla wypłaty świadczeń z powszechnego zaopatrzenia emerytalnego pracowników i ich rodzin.

§ 27. Oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwe do wypłaty świadczeń obowiązane są kontrolować okoliczności mające wpływ na prawo do renty oraz na zawieszenie prawa do renty.

§ 28. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 listopada 1959 r. w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa do świadczeń i zasad wypłaty świadczeń przewidzianych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 65, poz. 393).

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1962 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

221

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 lipca 1962 r.

w sprawie zasad i trybu wzajemnego zaliczania okresów pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej oraz okresów zatrudnienia przy ustalaniu uprawnień do świadczeń emerytalnych.

Na podstawie art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 37, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. Hekroć w rozporządzeniu użyto określenia:

- 1) ustawa — należy przez to rozumieć ustawę z dnia

28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz ich rodzin i domowników (Dz. U. Nr 37, poz. 165),

- 2) dekret — należy przez to rozumieć dekret z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97),

- 3) spółdzielnia — należy przez to rozumieć rolniczą spółdzielnię produkcyjną,
- 4) zatrudnienie — należy przez to rozumieć zatrudnienie w rozumieniu dekretu.

§ 2. 1. Członkom spółdzielni, którzy byli poprzednio pracownikami, zalicza się okresy zatrudnienia po Wyzwoleniu do okresów członkostwa i dni pracy w spółdzielni wymaganych do przyznania renty na podstawie przepisów ustawy, jeżeli:

- 1) wstąpili do spółdzielni przed upływem 6 miesięcy od ustania zatrudnienia,
- 2) przepracowali w spółdzielni co najmniej 2 lata.

2. Okresów zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się przy ustalaniu wysokości rent.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do członków spółdzielni pełniących funkcje agronoma, zootechnika, mechanizatora lub księgowego, z tym że wysokość renty nie może przekraczać kwot określonych w art. 11 ust. 4 i art. 17 ust. 3 ustawy.

§ 3. 1. Członkom spółdzielni, którzy byli poprzednio pracownikami i wstąpili do spółdzielni przed upływem 6 miesięcy od ustania zatrudnienia, zalicza się dni pracy w spółdzielni do okresu zatrudnienia wymaganego do przyznania renty starczej lub renty inwalidzkiej z dekretu, jeżeli okres zatrudnienia przed wstąpieniem do spółdzielni wynosił co najmniej 20 lat.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do rent inwalidzkich dla osób zaliczonych do III grupy inwalidów z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa.

§ 4. 1. Pracownikom, którzy przed podjęciem zatrudnienia byli członkami spółdzielni i przed upływem 6 miesięcy od wystąpienia ze spółdzielni podjęli zatrudnienie w organizacjach politycznych, związkowych, rolniczych lub spółdzielczych, placówkach naukowych, właściwych do spraw rol-

nych organach administracji państwowej, państwowych gospodarstwach rolnych albo wybrani zostali na posła na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub na stałe urzędującego członka prezydium rady narodowej, zalicza się dni pracy w spółdzielni do okresu zatrudnienia wymaganego do przyznania renty na podstawie przepisów dekretu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób, które nie przestały być członkami spółdzielni.

§ 5. 1. Przy zaliczaniu okresów zatrudnienia do okresów członkostwa w spółdzielni (§ 2 ust. 1) jeden rok zatrudnienia przyjmuje się za jeden rok członkostwa.

2. Przy zaliczaniu okresów zatrudnienia do dni pracy w spółdzielni (§ 2 ust. 1) jeden dzień zatrudnienia przyjmuje się za jeden dzień pracy w spółdzielni. Jeżeli pracownik w ciągu roku kalendarzowego był zatrudniony przez więcej niż 300 dni, do dni pracy w spółdzielni zalicza się tylko 300 dni.

§ 6. 1. Przy zaliczaniu dni pracy w spółdzielni do okresów zatrudnienia (§ 3 i § 4) jeden dzień pracy w spółdzielni przyjmuje się za jeden dzień zatrudnienia, przy czym 25 dni pracy w spółdzielni uważa się za jeden miesiąc zatrudnienia, a 300 dni pracy w spółdzielni — za jeden rok zatrudnienia.

2. Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego członek spółdzielni przepracował więcej niż 300 dni, do okresu zatrudnienia zalicza się jeden rok.

§ 7. Do wzajemnego zaliczania okresów zatrudnienia i okresów pracy w spółdzielni właściwe są oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1962 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

222

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 lipca 1962 r.

dotyczące uczestnictwa Kamerunu, Gwinei i Dahomeju w Konwencji w sprawie niewolnictwa, podpisanej w Genewie dnia 25 września 1926 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Republika Kamerunu dnia 7 marca 1962 r., Gwinea dnia 30 marca 1962 r. i Republika Dahomej dnia 4 kwietnia 1962 r. notyfikowały Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważają się za nadal związane Konwencją w spra-

wie niewolnictwa, podpisaną w Genewie dnia 25 września 1926 r. (Dz. U. z 1931 r. Nr 4, poz. 21), której postanowienia zostały rozciągnięte na te terytoria przed uzyskaniem niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.